

Zitting 1975–1976

- 13 745** **Uitvoering van de op 7 juni 1968 te Londen tot stand gekomen Europese Overeenkomst nopens het verstrekken van inlichtingen over buitenlands recht (Trb. 1968, 142)**
- 13 746 (R 1012)** **Goedkeuring van de op 7 juni 1968 te Londen gesloten Europese Overeenkomst nopens het verstrekken van inlichtingen over buitenlands recht (Trb. 1968, 142)**
- 13 747** **Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de op 7 juni 1968 te Londen tot stand gekomen Europese Overeenkomst nopens het verstrekken van inlichtingen over buitenlands recht**

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 22 april 1976

De enige in het verslag gestelde vraag, te weten om uiteen te zetten waaruit de bijzondere omstandigheden die tot een uitstel van de indiening van deze ontwerpen met nog eens vijf jaar na 1970 hebben geleid, geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Zoals de ondergetekende reeds bij het mondelinge overleg met de commissie op donderdag 12 juni 1975 (zie 13 100 VI, stuk nr. 31) heeft uiteengezet, is de belasting van de afdelingen wetgeving van zijn ministerie in de laatste jaren toegenomen. Het beslag dat de voorbereiding van internationale regelingen op deze afdelingen legt, is zeer groot geworden. Het aantal naar aanleiding van wetsontwerpen uit de Staten-Generaal gestelde vragen is gestegen. Ook vergt de samenwerking met andere departementen meer werk. Het ligt voor de hand dat onder deze ontwikkelingen allereerst het werk te lijden heeft, dat geen hoge, of soms helemaal geen voorrang heeft. Verder moet worden bedacht dat de aandrang tot het toekennen van prioriteit uit de Staten-Generaal vrijwel steeds onderwerpen van nationale wetgeving betreft.

De leden van de commissie hebben een aantal voorbeelden genoemd van Europese verdragen die niet zijn geratificeerd. In het algemeen kan worden opgemerkt dat de meeste Europese verdragen in de Justitiesector onderwerpen betreffen buiten de brandende politieke vraagstukken in de ledenstaten van de Raad van Europa. Nu zijn de onderwerpen die in geen van deze landen brandende vraagstukken zijn, veelal tevens onderwerpen die geen behandeling bij voorrang verdienen. Daarenboven houdt een aantal verdragen slechts beperkt wijzigingen van het bestaande Nederlands recht in. Enerzijds vereenvoudigt dat het werk aan de uitvoeringswet, anderzijds wordt het belang van dit werk hierdoor geringer. Ten slotte is een aantal Europese overeenkomsten ofwel achterhaald door latere ontwikkelingen of door andere internationale regelingen, ofwel door vrijwel geen staat geratificeerd. In dit laatste geval wordt soms gepoogd het verdrag te herzien. In deze gevallen heeft het goedkeuren van de oorspronkelijke overeenkomst weinig zin.

Wat de met name genoemde overeenkomsten betreft deelt de ondergetekende het volgende mede. De voorbereiding van de ratificatie van het vierde protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is vertraagd wegens het bestaan van toelatingsregelingen voor Nederlanders in delen van het Koninkrijk. Sedert de onafhankelijkheid van Suriname is alleen nog van belang de Nederlands-Antilliaanse landsverordening toelating en uitzetting. Aangezien de onderdanen van het Koninkrijk allen de Nederlandse nationaliteit bezitten, is zulk een toelating moeilijk in overeenstemming te brengen met artikel 3, tweede lid, van het vierde protocol, dat bepaalt dat aan niemand het recht mag worden ontnomen het grondgebied te betreden van de staat waarvan hij onderdaan is.

De Overeenkomst ter bescherming van televisie-uitzendingen is als gevolg van technische ontwikkelingen op het gebied van de televisie aan herziening toe. Sinds vorig jaar voeren de leden-staten van de Raad van Europa hierover besprekingen. Bezien zal moeten worden of de nieuwe tekst van de overeenkomst voor Nederland bevredigend zal zijn.

De overeenkomst over meervoudige nationaliteit zal te zamen met de verdragen ter voorkoming en beperking van staatloosheid van New York van 30 augustus 1954, Trb. 1967, 124 en van Bern van 13 september 1973, Trb. 1974, 32 aan de Staten-Generaal ter goedkeuring worden voorgelegd. Deze drie verdragen brengen een algehele herziening van de Wet op het Nederlander-schap met zich mee. De voorbereiding van deze herziening, die moest worden onderbroken in verband met de voorbereiding en uitvoering van de met Suriname gesloten overeenkomst inzake de toescheiding van nationaliteiten en wegens de aanpassing van de Wet op het Nederlander-schap aan het uit-treden van Suriname uit het Koninkrijk, is inmiddels hervat. Er wordt naar gestreefd de voorbereidingen in de loop van dit kalenderjaar af te ronden, opdat het ontwerp in het begin van 1977 aan de Raad van State van het Ko-ninkrijk kan worden voorgelegd.

Het ligt in het voornemen het verdrag over aansprakelijkheid van hotel-houders goed te keuren en een aanpassing van het Burgerlijk Wetboek aan dat verdrag tot stand te brengen. Dit onderwerp staat niet op de prioriteiten-lijst.

De Overeenkomst inzake de oppositie ten aanzien van effecten aan toon-der in internationale omloop van 28 mei 1970 (Trb. 1970, 164) voorziet in een internationale publikatie van bepaalde toondereffecten die zijn verloren of ontvreemd. Tot op heden heeft alleen België geratificeerd. Het belang van Nederland bij deze overeenkomst is beperkt, aangezien effecten in Nederland zelden thuis worden bewaard, zodat de kans op verlies en diefstal klein is. De ondergetekende is echter wel bereid ratificatie te bevorderen, doch alleen in-dien blijkt dat daarvoor ook bij de andere staten voldoende belangstelling be-staat. Mogelijk dient de overeenkomst te dien einde op enkele punten te wor-den gewijzigd. Voorstellen dienaangaande zullen worden besproken in de volgende vergadering van het Comité van Juridische Samenwerking van de Raad van Europa.

Met de Overeenkomst over de plaats van betaling van geldschulden is re-kening gehouden in de bij de memorie van antwoord op de vaststellingswet van boek 6 BW gevoegde nota van wijzigingen. Daarin is voorgesteld een nieuwe titel 6.1.9A in te voegen, waarvan de artikelen 4-7 zijn geïnspireerd op deze overeenkomst. Of de voorgestelde regeling geheel aan de overeen-komst voldoet, wordt nog nagegaan. Deze overeenkomst sluit aan bij de Overeenkomst over schulden in vreemde muntsoort. Die overeenkomst ver-eist drie ratificaties voor inwerkingtreding. Na ruim acht jaar heeft nog geen enkel land die overeenkomst geratificeerd; slechts vier landen hebben gete-kend, alle in 1967. De Overeenkomst over de plaats van betaling van geld-schulden vereist vijf ratificaties voor de inwerkingtreding. Nu, na bijna vier jaar, heeft nog geen land deze overeenkomst geratificeerd; Oostenrijk, Duitsland en Nederland hebben getekend, alle in 1972. In dit licht bezien, heeft ratificatie van deze overeenkomst dan ook geen voorrang.

De Europese verdragen over

a. toezicht op voorwaardelijk veroordeelden en voorwaardelijk in vrijheid gestelden,

- b. bestraffing van verkeersdelicten,
- c. internationale geldigheid van strafvonnis en
- d. overdracht van strafvervolgning

vereisen omvangrijke uitvoeringswetgeving, waarvoor in Beneluxverband een model is ontworpen. Over de voortgang van dit werk zijn de Staten-Generaal en de Interparlementaire Beneluxraad regelmatig ingelicht (laatstelijk in de memorie van toelichting op de justitiebegroting 1975, blz. 14 en in het 17e en 18e gezamenlijke verslag aangaande de samenwerking in de Benelux op het gebied van de eenmaking van het recht, blz. 15). De drie Ministers van Justitie hebben op 10 februari 1976 het model goedgekeurd, dat vooral is afgestemd op het verdrag betreffende de bestraffing van verkeersdelicten. Aande hand hiervan wordt de uitvoeringswetgeving thans voorbereid. Inmiddels vindt in de Raad van Europa overleg plaats om de vier verdragen, die slechts door weinige landen geratificeerd zijn, nader op elkaar af te stemmen.

De Europese Overeenkomst over de teruggeleiding van minderjarigen tenslotte is nog door geen land geratificeerd; voor inwerkingtreding zijn drie ratificaties nodig. De werkgroep van de Raad van Europa die een verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van gezagsbeslissingen ontwerpt, heeft vernomen dat slechts 3 landen ratificatie overwegen. Uit vrees voor overlapping van het bestaande niet geratificeerde verdrag met het ontwerpverdrag waarin een afwijkende regeling zal worden voorgesteld, dringt de werkgroep erop aan het bestaande verdrag voorlopig niet te ratificeren. De ondergetekende wacht met het oog hierop eerst de nadere voorstellen van deze werkgroep af.

De Minister van Justitie,
A. A. M. van Agt